

фінансовою політикою забезпечення захисту фінансових інтересів підприємства.

Список використаних джерел:

1. Васильців Т. Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення : монографія / Т. Г. Васильців, В. І. Волошин, О. Р. Бойкевич, В. В. Каркавчук. – Львів : ЛКА. 2012. – 386 с.
2. Загорельська Т. Ю. Формування підходів щодо управління фінансовою безпекою підприємства / Т. Ю. Загорельська // Економіческие науки. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/30_NIEK_2009/Economics/54118.doc.htm.
3. Зачосова Н. В. Методологія наукових досліджень проблем забезпечення економічної безпеки держави / Н. В. Зачосова, А. О. Коваленко // Економіка та держава. – 2017. – № 11. – С. 56–59.
4. Колісник О. Альтернативні підходи в теорії безпеки і їх застосування у фінансовій науці / О. Колісник. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/KZITgn.pdf.
5. Кракос Ю. Б. Управління фінансовою безпекою підприємств / Ю. Б. Кракос, Р. О. Разгон // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. – 2008. – № 1. – С. 86–97.
6. Козаченко Г. В. Економічна безпека підприємства: сутність та механізм забезпечення : монографія / Г. В. Козаченко, В. П. Пономарьов, О. М. Ляшенко. – Київ : Лібра, 2003. – 280 с.
7. Нагірна О. Інформаційна та фінансова безпека компанії, або «рекрутинг чужими руками» / О. Нагірна // Практика управління. – 2007. – № 8. – С. 38–40.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ

*Сагайдак-Нікітюк Р. В., докт. фарм. наук, Бережна А., магістр,
Національний фармацевтичний університет*

Конкурентоспроможність регіону – це здатність регіону на основі потенціалу кластеризації і розвитку взаємодії виробників товарів і послуг, що відповідають вимогам внутрішніх і світових ринків, створюють умови для розширеного відтворення ресурсів і зростання конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання, в кінцевому підсумку забезпечують зниження рівня соціальної вразливості і підвищення якості життя населення регіону до світових стандартів.

Сутність конкурентоспроможності регіону найбільш повно може бути відображена трьома основними аспектами:

- конкурентоспроможність, що забезпечується населенням, - досягнення високого рівня життя населення;
- конкурентоспроможність, що забезпечується виробництвом, - ефективність функціонування господарського механізму регіону;
- конкурентоспроможність, що забезпечується кластерами, - ефективна взаємодія суб'єктів в рамках мережових структур [1].

Конкурентоспроможність регіону залежить від присутності конкурентоспроможних галузей та якості регіональної політики, спрямованої на створення умов для досягнення і утримання конкурентної переваги в певних областях.

Методологія дослідження базується на трьох основних підходах:

- глобальному,
- європейському,
- вітчизняному.

Світове співтовариство розробило низку інструментів для оцінки конкурентоспроможності регіонів, до найбільш відомих з яких належать:

- індекс глобальної конкурентоспроможності,
- індекс розвитку людського потенціалу,
- індекс мережевої готовності,
- глобальний інноваційний індекс,
- індекс інноваційної активності,
- індекс знань,
- методика інтегральної оцінки науково-технічного потенціалу країни,
- методика комплексної оцінки науково-технічного потенціалу країни [2-4].

Європейський досвід в оцінці конкурентоспроможності регіонів представлено системою показників оцінки Комісії європейських товариств, Кембриджський університет, Баскський інститут конкурентоспроможності. До методик оцінювання конкурентоспроможності регіону, застосовуваних європейськими країнами, віднесено:

- індекс конкурентоспроможності регіонів ЄС, розрахований Європейською комісією,
- індекс конкурентоспроможності регіонів ЄС, досліджений Cambridge Econometrics and University of Cambridge,
- індекс конкурентоспроможності регіонів ЄС, досліджений Basque institute of competitiveness,
- Європейське інноваційне табло і Регіональне інноваційне табло [5-6].

До вітчизняних методик оцінювання конкурентоспроможності регіону віднесено:

- індекс інноваційного розвитку регіонів,
- індекс інвестиційної привабливості регіонів,
- індекс якості життя регіонів.

Отже, на підставі проведених досліджень визначено, що більшість існуючих методик оцінки конкурентоспроможності регіону орієнтоване на міжрегіональну (або міждержавну) оцінку або співвіднесення ступеня конкурентоспроможності регіону (або країни) з національною економікою в цілому (з групою країн).

Список використаних джерел:

1. Стрябова Е. А. Методические подходы к оценке региональных инновационных систем / С.В. Куприянов, Е.А. Стрябова, А.В. Заркович // Фундаментальные исследования. – 2014. – № 9-4. – С. 809-812.

2. Schwab Klaus. The Global Competitiveness Report 2019. URL: https://www3.weforum.org/docs/WEF_TheGlobalCompetitivenessReport2019.pdf
3. The Human Development Report 2020. URL: <http://hdr.undp.org/en/2020-report>
4. World Investment Report 2020. URL: <https://unctad.org/webflyer/world-investment-report-2020>
5. The Europe 2020 Competitiveness Report: Building a More Competitive Europe. URL: https://www3.weforum.org/docs/WEF_Europe2020_CompetitivenessReport_2014.pdf
6. European Regional Competitiveness Index. https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/maps/regional_competitiveness/

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЗА СЕГМЕНТАМИ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

***Свирида О. В.,** викладач кафедри обліку і оподаткування, **Боденчук В. В.,**
бакалавр, Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний соціально-
економічний коледж*

На сучасному етапі розвитку економічних відносин звітність розглядають як інформаційну систему, яка формується відповідно до потреб ринкової інфраструктури і є основою при прийнятті обґрунтованих рішень. Вона містить дані, узагальнені в системі фінансового обліку, які надаються зовнішнім користувачам, а також дані внутрішньогосподарського обліку, які закриті для зовнішніх користувачів і є комерційною таємницею.

Зовнішній користувач до введення в дію Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 29 «Фінансова звітність за сегментами» мав можливість отримати інформацію про підприємство здебільшого з п'яти форм фінансової звітності, в яких всі показники наведені в цілому по підприємству і не деталізовані за видами діяльності. Проте для користувачів звітності дуже важливим є отримання саме деталізованої інформації за: видами діяльності; видами продукції, товарів, робіт, послуг; показниками діяльності підприємства в розрізі регіонів, в яких таке підприємство її здійснює тощо. В зв'язку з цим питання визнання звітних сегментів як першооснови формування достовірної, якісної і більш деталізованої інформації у фінансовій звітності за сегментами є актуальним та важливим.

З 2005 року річну фінансову звітність було доповнено ще однією новою формою, яка, по суті, також є свого роду приміткою. Такий висновок можна зробити внаслідок того, що у П(С)БО 29 йдеться про те, що форма № 6 є Додатком до річної фінансової звітності, тобто не Примітками, як форма № 5. Звітність за сегментами є Додатком до річної фінансової звітності і складається наприкінці кожного фінансового року. Крім того, інформація, яка відображається у формі № 6 фінансової звітності відображає формування достовірної, якісної і деталізованої інформації, що і відповідає вимогам складання фінансовій звітності господарюючих суб'єктів України.

Вимоги складання форми № 6 «Додаток до річної фінансової звітності «Інформація за сегментами» та визнання звітних сегментів визначено у